

benedicens fregit. & dedit eis, et ait. Sumite, hoc est
corpus meū. Et accepto calice, gratias agēs, dedit eis,
& biberūt omēs ex illo, et reliqua. Cum benedictione
enim et gratiarum actione, primū dominus corporis
& sanguinis sui sacramenta dedicauit, et apostolis tra-
didit, qd exinde apostoli imitati fecere, & successores
suos facere docuerunt, quod et nunc per totum orbē
terrarum generaliter tota custodit ecclesia. Sed enī in
initio mos iste cantādi nō erat, qui nūc in ecclesia ante
sacrificium celebratur, sed tamen epistolę Pauli recita-
bantur, & sanctum euangelium. Celestinus autē, xlv,
Episcopus post Petrū, Romanę ecclesię tradidit primus
statuisse, ut psalmi, cl, ante sacrificium psallerent anti-
phonati ex oibus. Fecit etiā et lōge āte Thelesphorus
Papa constituisse, id est, ix, post Petrū, ut ante sacrificiū
hymnus gloria in excelsis deo diceretur, quod tamē
modo nō semper agitur, sed in diebus tantum dñicis,
& in sanctorū festiuitatibus, quod Simmachus Papa
lvi, post Petrum, ita fieri mandauit. Verum quia de sa-
crificij celebratione sermonem facere incipiebamus,
secundum quam convenientiam omnis ordo ille insti-
tutus sit, prosequamur.

DE ORDINE MISSAE. Ca. XXXIII.

Rimum autē in celebratione missę ad introitū
p sacerdotis ad altare, antiphona cātatur a clero,
vt audiatur sonitus, quando ingrediť sanctua-
rium in conspectu domini, sicut in ueteri testamento,
per tintinnabulorū sonitū ingressus innotuit pōtificis.
Bene ergo in igrēssu sacerdotis, concrepātibus choris
auditur modulatio diuinę laudis, ut dominicę celebra-
tionis mysteria, ministrorum pie p̄cedat cōsonantia,
& corporis et sanguinis Christi uenerabile sacramētū
antecedat dignę laudis sacrificium. Namq; chorus est,
f